

disse to Arbejdere slet ikke stode i Arbejdsforhold til Staten, de arbejdede hos et Par Entreprenører, der havde paataget sig at udføre Statens Arbejde, men skulle vi nu til at gaa saa vidt, at Arbejderne hos dem, som paatage sig et Arbejde for Staten, skulle have en særlig Understøttelse af Statskassen, vilde det være meget for vidt. Det vilde jo f. Eks. være saa vidt, at alle de Arbejdere, som arbejde ved Jærnbaneanlæg rundt omkring i Landet, hvis de komme til Skade under Arbejdet, skulle have Understøttelse, ikke fra Entreprenøren, som har antaget dem og burde forsikre dem, men fra Statens Side. Disse to Arbejdere vare jo forstikrede og deres efterladte fik, saa vidt jeg ved, hver 1,000 Kr.; skulde nu Statskassen gaa hen og give en aarlig Understøttelse, vilde det, som sagt, være meget vidt. Det forekommer mig, at Ministeren er inarere gaaet for vidt ved at foreslaa denne Understøttelse, thi det kan jo gerne drage Følger efter sig, saa at vi maatte med Tiden komme til at modsætte os Forslag, som kunne følge af denne Bevilling. Der er det mærkelige ogsaa ved det ærede Medlems Forslag, at han foreslaar her, at et uægte Barn efter en af disse Arbejdere skal have 120 Kr. om Aaret, men, saa vidt jeg hukker, stillede det ærede Medlem ved Finanslovens 3dje Behandling Forslag om, at Børn efter Arbejdere, som arbejde ved Statsarbejde, skulle kun have 60 Kr. Der skulde altsaa her være en Ekstra-belønning af det dobbelte, jeg ved ikke, om det er, fordi det er et uægte Barn, eller fordi det er et Barn af en Arbejder, som slet ikke har staaet i Arbejdsforhold til Staten. Det forekommer mig, at det er lidt urimeligt, hvad det ærede Medlem her stiller op. — Med Hensyn til Understøttelsen til Professor P. Hansen skal jeg ikke sige ret meget; jeg kan henholde mig til de Udtalelser, jeg før fremkom med, men naar det ærede Medlem siger, at dette er et Tillæg til hans Løn, er det dog vist næppe rigtigt; jeg maa i alt Fald sige, at jeg for mit Vedkommende ikke betragter det som noget Tillæg til hans Løn, men som et Gratiale, en Paaskønnelse for hans Arbejde. Det er jo ikke alene Staten, der gaar den Vej at yde en Paaskønnelse for et godt Arbejde, men det er noget, man ogsaa ser haade private Folk og Foreninger gøre. Naar private Folk eller Foreninger

have en Mand, der staar i Spidsen for et eller andet Foretagende, og han udfører dette Arbejde godt og forsvarligt og bringer gode Indtægter frem gennem sit Arbejde, er det ret almindeligt, at en saadan Mand faar en Ekstraunderstøttelse, et Gratiale, og det er altsaa kun det, der her er Tale om, der er slet ikke Tale om nogen egentlig Lønningssforhøjelse og langt mindre om en Lønningssforhøjelse, som skulde være fast og bindende for Fremtiden.

M. Klansen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Professor Hansen skal jeg over for den højtærede Minister tillade mig at bemærke, at det jo i det hele taget er en mærkelig Maade, hvorpaa man fra Regeringens Side er gaaet frem ved dette Embede. Vi erindre jo alle sammen, at da det skulde besættes, skulde det besættes med et af de fineste Navne, der findes her i Landet, og ved Siden af ham skulde der stilles en kommitteret, som naturligtvis skulde udføre Arbejdet. Teaterchefens Søn er, saavidt jeg ved, 8,000 Kr.; de bleve altsaa delte imellem Chefen og en Mand, der staar som kommitteret, og som vel altsaa skal udføre Arbejdet. Hvis denne Praksis nu godkendes, og Regeringen faar Lov til ellers at følge den, ville vi jo kunne komme til at se de allerstørste og fineste Embeder her i Landet blive besatte paa samme Maade; der vilde saa kunne blive en udmærket Forsørgelse for Adelens Sønner ved at anbringe dem paa disse Pladser og ved Siden af dem stille saakaldte „kommitterede“. Jeg synes derfor, at, hvis der skal være Tale om at belønne Professor P. Hansen, vilde det rette være at gøre ham til den virkelige Chef for Teatret og lade ham faa den Løn, som er forbunden med denne ansvarfulde Post; saa behøvede vi ikke at gaa denne Vej, her at give dette Ekstratillæg, for det vil jo i Virkeligheden sige, at man for at faa dette Embede besørget, i Stedet for som hidtil at give 8,000 Kr. kommer til at give 9,000 Kr. om Aaret. — Over for den ærede Ordfører skal jeg bemærke, at naar han nævner disse store Summer, som Staten har givet i Tilskud til Vodserne i Helsingør og Dragør, nytter det ikke meget, at man kan sige at det er 20,000 Kr. eller en anden stor Sum; det, man her maa se paa, er, hvor meget der